

Jannie Kildested
Autorisationsnummer:
90100350

4. februar 2022

J.nr. 20-32004

Psykolognævnet
Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk
www.ast.dk

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Afgørelse

Psykolognævnet modtog den 5. juli 2020 en henvendelse fra *[person 1]* om dit arbejde i forbindelse med en vurdering dateret den 2. marts 2020, som du har udarbejdet for din klient *[person 2]* til brug for en verserende samværssag om deres fælles søn *[barnet]*.

Psykolognævnet har nu afgjort sagen.

Resultatet er:

- Psykolognævnet udtaler alvorlig kritik af dit arbejde i sagen.

Det betyder, at du ikke har udvist omhu og samvittighedsfuldhed ved dit virke i sagen, og at du ikke har udfærdiget vurderingen med omhu og uhildethed. Du har dermed i væsentligt omfang ikke levet op til dine forpligtelser som autoriseret psykolog.

På de næste sider kan du læse begrundelse, regler med videre.

Vi beklager den lange sagsbehandlingstid.

Venlig hilsen

Sanne Bager
Formand for Psykolognævnet

Begrundelse for afgørelsen

Du fik den 17. februar 2020, pr. telefon, til opdrag af [person 2] at beskrive den refleksion og bekymring, du havde givet udtryk for i forhold til sagen undervejs i hendes behandlingsforløb hos dig. Begge hendes døtre ønskede også at udtale sig, da de begge havde modtaget behandling hos dig.

Sådan vurderer vi sagen

Psykolognævnet vurderer, at du ikke har udvist omhu og samvittighedsfuldhed i dit arbejde i den konkrete sag, og at du derfor i væsentligt omfang ikke har levet op til dine forpligtelser som autoriseret psykolog.

Psykolognævnet vurderer også, at du ikke har udfærdiget erklæringen om partsindlægget med omhu og uhildethed, og at du derfor har tilsidesat dine forpligtelser som autoriseret psykolog i væsentligt omfang.

Hvad er afgørende for sagen

Partsindlæg

Psykolognævnet vurderer, at din vurdering af 2. marts 2020 er et partsindlæg.

Nævnet lægger ved vurderingen vægt på, at der er tale om en vurdering bestilt af moren, og at oplysningerne ensidigt er indhentet fra terapiforløb med moren såvel som hendes to døtre.

Nævnet lægger endvidere vægt på vurderingens overskrift som angiver, at den er "*Vedr. verserende samværssag ang. ...*" og at vurderingen er sendt til moren/morens advokat, som har fremlagt vurderingen i retten i forbindelse med samværssagen.

På denne baggrund vurderer Psykolognævnet, at vurderingen er et partsindlæg.

Manglende samtykke

Psykolognævnet vurderer, at du ikke har udvist omhu og samvittighedsfuldhed som autoriseret psykolog, idet du inddrager oplysninger om faren fra parterapiet uden at have indhentet samtykke hertil.

Du skriver således i partsindlægget, at:

*"I parterapien observerede jeg, at [person 1] umiddelbart virkede meget løsningsorienteret og åben for forandring. Han var meget veltalende, men **han talte meget uden at lytte og virkede intimiderende. Når han fik modstand fremturede han og kunne blive ret aggressiv, når han blev stoppet.**"*

Ved vurderingen lægger nævnet vægt på, at oplysninger om faren stammer fra et parterapiforløb med forældrene i 2011. Af farens henvendelse af den 5. juli 2020 fremgår det, at du ikke har indhentet samtykke til at videregive disse oplysninger, hvilket du bekræfter i dit partshøringssvar af 23. november 2021.

Det fremgår af dine bemærkninger til sagen, af 27. juli 2020, at:

"Siden henvendelsen fra Ankestyrelsen har jeg tænkt sagen igennem og er kommet frem til at jeg burde have gennemgået udtalelsen med [person 1] ligeså – da han jo også er omfattet af udtalelsen. Det beklager jeg meget ikke at have gjort."

Psykolognævnet har udtalt, at autoriserede psykologer skal udvise særlig agtpågivenhed, så de ikke bevidst eller ved uagtsomhed videregiver oplysninger, som de har fået kendskab til i deres praksis. Hvis den autoriserede psykolog vurderer, at det er nødvendigt selv at indhente yderligere information end det, der allerede findes, skal psykologen sørge for at få samtykke fra de undersøgte til at indhente informationen.

Efter Psykolognævnets praksis er det vigtigt, at en autoriseret psykolog sikrer sig, at en samtale mellem psykologen og klienten foregår i ordentlige og professionelle rammer, hvor den nødvendige fortrolighed mellem psykolog og klient ikke forstyrres af, at en autoriseret psykolog sammenblander rollen som autoriseret psykolog og rådgiver for den ene part.

Du har som autoriseret psykolog tavshedspligt, når du har et samtaleforløb med en klient. Hvis du ønsker at videregive oplysninger fra et samtaleforløb i et partsindlæg er det altafgørende, at du af hensyn til dine forpligtelser, sørger for at indhente det fornødne samtykke, inden du videregiver oplysninger, der er underlagt tavshedspligt.

Psykolognævnet finder på denne baggrund, at du ikke har udvist omhu og samvittighedsfuldhed som autoriseret psykolog, da du har undladt at indhente samtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger fra

parterapiforløbet i 2011. Det forhold, at du i dine bemærkninger af 27. juli 2020 oplyser, at du burde have gennemgået erklæringen med faren ændrer ikke herved.

Vurderinger om andre end din klient

Det er Psykolognævnets vurdering, at du ikke har udfærdiget partsindlægget med omhu og uhildethed.

Nævnet lægger ved vurderingen vægt på, at du foretager vurderinger af og konklusioner om sønnen og forholdet mellem far og søn uden at have undersøgt sønnen, haft samtaler med sønnen eller observeret sønnen sammen med faren.

Du oplyser således i vurderingen på side 1, at:

“Jeg vurderer, at moderen (og børnene) har været udsat for psykisk vold fra faderens side og med deraf følgende nedbrudthed og lavt selvværd. Jeg vurderer ligeledes at moderens indsats med at forsøge at planlægge samværet for [barnet] således at det blev mere overskueligt og trygt, har fået samværet til at fungere en periode og har maskeret, hvor dårligt samværet har været for [barnet].”

Videre oplyser du på side 2 i partsindlægget, at:

“Undertegnede vurderer det ikke som nogen farbar vej at starte et forløb med fælles samtaler mellem [barnet] og hans far. Jeg er bekymret for, at det vil være for belastende for [barnet] og at han vil oversamarbejde med sin far. Jeg mener i øvrigt ikke det har udsigt til at føre nogle vegne. Jeg ser heller ikke en mulig løsning i forældrenes samarbejde, da jeg vurderer at [barnet] er mere i klemme mellem fars og egne behov end mellem mor og far.”

Nævnet lægger vægt på oplysningerne i dit partshørings svar af den 23. november 2021 om, at du:

“... på intet tidspunkt [har] talt med, observeret eller testet [barnet], som en undersøgelse ville fordrer.”

Psykolognævnet finder, at du i partsindlægget burde have taget forbehold for, at du aldrig har mødt sønnen og kun har kendskab til faren fra et terapiforløb i 2011.

I dit høringssvar oplyser du desuden, at:

“Mit kendskab til [barnet] er baseret på beskrivelser fra hans mor og 2 søstre, [myndighedens] høringssamtale af [barnet] i [domstol] fra den 20.9. 2019 (udleveret af [person 2] den 30.9. 2019), udtalelse om [barnet] fra [x] skole den 11. oktober 2019 (modtaget fra [person 2] den 14.10. 2019) og udtalelse til [myndigheden] vedr. [barnet] af familiens læge [y] fra den 30.9. 2019 (modtaget fra [person 2] den 14.10 2019). Disse tre officielle udtalelser understøtter moderens og døtrenes beskrivelser af [barnet].”

Nævnet lægger vægt på, at du ikke i fornødent omfang har taget forbehold for, at dine vurderinger og konklusioner udelukkende er baseret på oplysninger fra moren og de to døtre. Ligeledes har du ikke angivet de tre ovenfor omtalte officielle udtalelser som kilder til de oplysninger, der indgår i partsindlægget og som ligger til grund for dine vurderinger.

Det er udtryk for manglende omhu.

Det fremgår af Psykolognævnets vejledende retningslinjer, at autoriserede psykologer som udgangspunkt skal holde sig fra at komme med udtalelser om den anden part og andre personer, som psykologen aldrig har mødt. Endvidere fremgår, at hvis en erklæring fortrinsvist eller udelukkende baserer sig på den ene parts oplysninger, skal det klart og tydeligt fremgå igennem hele erklæringen, at den er baseret på oplysninger fra den ene part.

Som autoriseret psykolog bør du derfor ved udfærdigelsen af partsindlæg, alene udtale dig om dine klienter. Det gælder også i denne sag, selv om du har udsagn fra tre familiemedlemmer.

Det er nævnets vurdering, at du i erklæringen om udtalelsen burde have gjort opmærksom på, at det er en afgørende forudsætning for læsning af erklæringen, at udtalelsen er et ensidigt partsindlæg alene udarbejdet på baggrund af oplysninger fra henvender og dennes døtre.

På denne baggrund finder nævnet det kritisabelt, at du har udtalt dig om sønnen og forholdet mellem far og søn, ligesom nævnet finder, at dine anbefalinger og vurdering ikke fremstår underbyggede.

Beskrivelse af diagnose på utilstrækkeligt grundlag

Psykolognævnet vurderer, at du ikke har udvist den fornødne omhu og uhildethed ved at omtale *“Asbergerlignende træk”* på et utilstrækkeligt grundlag.

Det fremgår af partsindlægget, at:

*“Den måde [person 1] bliver beskrevet på sammenholdt med mine egne observationer kunne måske tyde på Asbergerlignende træk, hvor han har svært ved at forstå et barns behov, kommer til at fremture med egne **særinteresser, og kan mistolke forskellige sociale situationer på en måde så det legitimerer egen aggressiv adfærd.**”*

Det er Psykolognævnets vurdering, at udtalelsen fremstår partisk og negativ over for faren. Ved vurderingen lægger nævnet også vægt på, at man som autoriseret psykolog skal afholde sig fra at komme med vurderinger af, at en anden klient eller person lider af en specifik diagnose eller sygdom, når dette ikke er afklaret med den man vurderer.

Nævnet finder, at det ikke er udtryk for omhu og uhildethed at udtale sig om andre på denne måde. Det gælder også, når den omtalte klient tidligere har været med til fælles samtaler.

Ved anvendelse af diagnoser lægger Psykolognævnet vægt på, at den autoriserede psykolog har belæg, herunder tilstrækkelig dokumentation for, at anvende en bestemt diagnose, hvad enten diagnosen kommer til at fremgå i en erklæring eller i journalen om et behandlingsforløb.

Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, at du bygger dine antagelser om farens mulige Asperger-træk, på oplysninger fra et parterapiforløb med forældrene i 2011 uden yderligere undersøgelser eller tests i forhold til en eventuel Aspergers-diagnose.

Det er Psykolognævnets opfattelse, at en autoriseret psykolog alene bør drøfte mulige diagnoser med klienten selv, og at dette som udgangspunkt alene bør foregå ansigt til ansigt med klienten i et tillidsfuldt rum.

Det er endvidere Psykolognævnets opfattelse, at vurderinger af mulige diagnoser ikke bør fremsættes i forbindelse med partsindlæg, da disse ofte indgår i konfliktfyldte situationer.

Du oplyser i dit partshøringssvar, at:

“Jeg skriver ikke, at faren har Aspergers syndrom, men at han har træk der kunne måske kunne være forligelige med dette.” [...] “Dette er mit forsøg på at råbe sagsbehandleren op, så der kunne blive lavet en faktisk undersøgelse af faderen.”

Videre citerer du fra Psykolognævnets retningslinjer omkring underretning i pkt. 6.3.2.:

[...] "Det er ikke psykologens opgave at vurdere sandhedsværdien af de oplysninger, psykologen har fået kendskab til i sit virke, og som giver psykologen grundlag for bekymringerne".

Psykolognævnet bemærker hertil, at det ikke er din rolle som psykolog, at "råbe en sagsbehandler op". Derudover bemærker nævnet, at udtalelsen er et partsindlæg og ikke en underretning. En autoriseret psykolog skal i sit arbejde med partsindlæg være opmærksom på, at vedkommende udtaler sig som fagperson, og at skriftlige udtalelser kan komme til at indgå som psykologfaglige dokumenter i en offentlig myndigheds sag, selv om udtalelserne ikke er rekvireret og udfærdiget til det formål.

Det er på denne baggrund Psykolognævnets vurdering, at det er kritisabelt, at du i partsindlægget skriver, at faren har "Asbergerslignende træk", uden at have talt med ham om dette og uden at have undersøgt ham for det.

Den skærpede underretningspligt

Ved vurderingen af, at du ikke har udvist omhu og samvittighedsfuldhed i dit virke i sagen, lægger Psykolognævnet vægt på din oplysning om, at du ikke selv har foretaget en underretning på trods af din bekymring for sønnen.

Det fremgår således af partsindlægget, at du er bekymret for sønnen.

"Jeg bliver bekymret for, om hun vil tage de fornødne skridt for at beskytte [barnet] og giver udtryk for denne bekymring overfor [person 2], som angiveligt tager det til efterretning."

I dit partshøringssvar af den 23. november 2021 oplyser du, at:

"Jeg havde overvejelser omkring at sende samme udtalelse som underretning til kommunen. Men [person 2] fremstod meget tyndslidt af sagen og skrøbelig. [...] Da jeg luftede tanken om at lave underretning, blev hun rigtig bange, og hun gav udtryk for at hun ikke kunne klare flere belastninger oveni."

I dit partshøringssvar af 23. november 2021 oplyser du derudover, at du ikke syntes, det ville være etisk korrekt at lave en underretning til

kommunen bl.a. fordi det ikke er kommunen, der kan afgøre samværsagen og fordi man kun underretter om det, man som psykolog ikke selv har mulighed for at afhjælpe. Du oplyser, at Familieretshuset havde lavet en underretning til kommunen den 11. december 2019, men at du havde svært ved at se, at kommunens løsning med samtaler mellem far og søn var en god løsning for sønnen.

Psykolognævnet lægger på baggrund af disse oplysninger til grund, at du har haft en bekymring for barnet, og at du ønskede at sende en underretning om sønnen.

Nævnet lægger ligeledes til grund, at du afstod herfra på grund af hensynet til moderen, fordi Familieretshuset allerede havde sendt en underretning, og fordi du mente, at der ikke ville komme noget ud af kommunens tiltag i sagen.

Det er Psykolognævnets vurdering, at det er udtryk for manglende omhu og samvittighedsfuldhed, at du fravælger at underrette om din bekymring på dette grundlag.

Nævnet lægger vægt på, at fagpersoner, herunder psykologer, har en skærpet underretningspligt. Det betyder, at en psykolog har en pligt til at give udtryk for sin bekymring for et barn over for den myndighed, der har kompetence til at iværksætte de relevante foranstaltninger. Det vil sædvanligvis være den kommune, hvor barnet bor. En underretning skal foretages med det samme, bekymringen opstår.

Den skærpede underretningspligt er en personlig pligt, som påhviler dig som psykolog. Du kan derfor ikke undlade selv at underrette på grund af hensynet til moren, fordi der allerede er skrevet en underretning eller fordi du mener, at kommunen ikke har valgt de rette tiltag.

På denne baggrund finder nævnet det kritisabelt, at du ikke har foretaget en underretning.

Psykolognævnets vejledning

Ifølge bekendtgørelsen om autoriserede psykologers pligt til at føre ordnede optegnelser (journalføring) § 2, skal journalen umiddelbart kunne forstås af fagfæller, og så vidt muligt kunne forstås af den klient, optegnelserne vedrører.

Det følger af bekendtgørelsen om journalføring, at journaler skal indeholde optegnelser om blandt andet:

- Klientens navn, alder og bopæl
- Hvem der har foretaget den psykologiske rådgivning, undersøgelse eller behandling

Nævnet vurderer, at ovennævnte stamoplysninger vedrørende dine klienter og dig som behandler ikke fremgår af din journal. Det vurderes derfor, at din journal i sagen ikke i tilstrækkelig grad opfylder kravene til journalføring.

Psykolognævnet henstiller til, at dine journaler fremadrettet indeholder de oplysninger, der fremgår af § 3 i bekendtgørelsen om journalføring.

Kritikkens betydning

Psykolognævnet vurderer på baggrund af ovenstående kritikpunkter, at dit faglige virke i sagen i væsentligt omfang ikke lever op til det, der forventes af en autoriseret psykolog i forhold til udarbejdelse af partsindlæg og din skærpede underretningspligt.

Psykolognævnet vurderer derfor, at der er grundlag for at udtale alvorlig kritik af dit faglige virke i sagen.

Ved vurderingen af, at der er grundlag for at udtale alvorlig kritik, lægger Psykolognævnet vægt på, at den sag, som partsindlægget indgår i, er af en alvorlig og indgribende karakter for parterne. Det er nævnets opfattelse, at man som autoriseret psykolog derfor i endnu højere grad bør være omhyggelig med at sikre sig, at man har belæg for de vurderinger, man foretager, og at man ikke udtaler sig om personer, man aldrig har mødt eller som ikke er klienter.

På baggrund af en samlet vurdering, finder Psykolognævnet, at partsindlægget ikke lever op til den anvendelighed, som kan forventes af autoriserede psykologer, når de udfærdiger partsindlæg.

Om offentliggørelse på Psykolognævnets hjemmeside

Psykolognævnets afgørelse bliver offentliggjort på nævnets hjemmeside. Det følger af reglerne, at nævnet offentliggør med navns nævnelse afgørelser om alvorlig kritik.

Afgørelsen forbliver offentliggjort i to år efter den dato, hvor afgørelsen er truffet. Det vil sige, at afgørelsen forbliver offentliggjort til og med den 4. februar 2024.

Om Psykolognævnets afgørelse

Psykolognævnets afgørelse er endelig, og den kan derfor ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Om reglerne

Efter reglerne skal en autoriseret psykolog udvise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af sit virke.

Autoriserede psykologer skal desuden udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af de erklæringer, som de afgiver i deres egenskab af autoriserede psykologer.

Bemærkninger til dit høringssvar

Dine bemærkninger er i deres helhed inddraget i sagens behandling. Nævnet henviser i det hele til begrundelsen for afgørelsen.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen ud fra:

- Partsindlæg til brug for samværssagen af den 2. marts 2020.
- Henvendelsen af den 5. juli 2020 fra *[person 1]*.
- Dine bemærkninger af den 27. juli 2020.
- Dit høringssvar af den 23. november og 20. december 2021.

Regler

Her er de regler, Psykolognævnet har afgjort din sag efter.

Love og bekendtgørelser

Lov om psykologer mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 1534 af 1. juli 2021:

- § 2 a, om Psykolognævnets tilsyn
- § 2 c, stk. 3, om kritikkens betydning for det faglige virke
- § 11 b, stk. 1, nr. 1 om offentliggørelse af afgørelser om alvorlig kritik og stk. 2 om offentliggørelsens varighed

- § 12 om omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af det faglige virke
- § 16, stk. 1 om pligten til at udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer

Der er uddrag af reglerne til sidst i afgørelsen. Du finder reglerens fulde ordlyd på www.retsinformation.dk.

Orientering om afgørelsen er sendt til:

Danske Regioner

Efter forvaltningens § 28, stk. 2, nr. 3 har Psykolognævnet hjemmel til at orientere en anden forvaltningsmyndighed om oplysninger, der vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Da det fremgår af hjemmesiden www.sundhed.dk, at du er psykolog med tilskud ved henvisning, orienterer vi Danske Regioner om afgørelsen om alvorlig kritik.

Familieretten i [by]

Psykolognævnet orienterer hermed Familieretten i [by] om den offentliggjorte afgørelse om alvorlig kritik.

Styrelsen for Patientsikkerhed

Efter psykologlovens § 21 a skal Psykolognævnet orientere Styrelsen for Patientsikkerhed om afgørelser om en autoriseret psykolog, der virker i sundhedsvæsenet, hvor nævnet har iværksat skærpet tilsyn, jf. § 2 d. Det er Psykolognævnets vurdering, at du virker som autoriseret psykolog inden for sundhedsvæsenet, og at nævnet derfor har pligt til at orientere Styrelsen for Patientsikkerhed om nævnets afgørelse om alvorlig kritik.

Lovuddrag

Bekendtgørelse af lov om psykologer m.v.

Lov om psykologer mv., jf. Lovbekendtgørelse nr. 52 af den 24. januar 2018

§ 2 a. Psykolognævnet fører tilsyn med faglig virksomhed, der udøves af autoriserede psykologer, og med autoriserede psykologers egnethed til udøvelse af erhvervet.

Stk. 2. Psykolognævnet kan som led i tilsynet optage sager til behandling som følge af en konkret henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag.

Stk. 3. Psykolognævnet kan endvidere som led i tilsynet af egen drift optage sager til behandling, såfremt nævnet finder, at der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag.

Stk. 4. Psykolognævnet kan afvise at iværksætte en tilsynssag på baggrund af en henvendelse om en autoriseret psykologs virksomhed, jf. stk. 2, når sagens genstand eller det forhold, som sagen vedrører, ligger mere end 5 år forud for det tidspunkt, hvor nævnet modtager henvendelsen.

§ 2 c. Psykolognævnet kan i en konkret tilsynssag træffe afgørelse om at udtale kritik, hvis en autoriseret psykolog har tilsidesat eller ikke levet op til sine forpligtelser efter kapitel 2.

Stk. 2. Har den autoriserede psykolog i væsentligt omfang tilsidesat eller ikke levet op til sine forpligtelser efter kapitel 2, kan Psykolognævnet træffe afgørelse om at udtale alvorlig kritik.

Stk. 3. Psykolognævnet skal i sager, hvor nævnet efter stk. 1 eller 2 udtaler kritik eller alvorlig kritik, supplerende udtale sig om kritikens betydning for det arbejde, som sagen omhandler.

§ 11 b. Psykolognævnet offentliggør med navns nævnelse afgørelser om

- 1) alvorlig kritik, jf. § 2 c, stk. 2,
- 2) skærpet tilsyn, jf. § 2 d, og
- 3) fagligt påbud, jf. § 2 e, stk. 1.

Stk. 2. Der kan ved offentliggørelse efter stk. 1 ikke ske offentliggørelse af oplysninger om, at sagen oversendes til politiet.

Stk. 3. Afgørelser, der offentliggøres efter stk. 1, nr. 1 og 3, forbliver offentliggjorte i 2 år efter den dato, hvor afgørelsen er truffet.

Afgørelser, der offentliggøres efter stk. 1, nr. 2, forbliver offentliggjorte indtil udløbet af den fastsatte periode for det skærpede tilsyn.

Stk. 4. Børne- og socialministeren kan fastsætte nærmere regler om periode, sted og form for offentliggørelse efter stk. 1.

§ 12. En autoriseret psykolog er under udøvelsen af sin virksomhed forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed.

§ 16. Autoriserede psykologer skal udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, som de afgiver i deres egenskab af autoriserede psykologer.

Bekendtgørelse om et autorisationsregister og offentliggørelse af afgørelser m.v. i tilsynssager på psykologområdet, jf. bekendtgørelse nr. 444 af 16. marts 2021:

§ 3. Psykolognævnet offentliggør, jf. § 11 a, stk. 1-3, i lov om psykologer m.v., følgende afgørelser, domme og kendelser:

- 1) Dom om fratagelse af autorisation, jf. § 3, stk. 1 og 2, i lov om psykologer m.v.
- 2) Psykolognævnets afgørelse om fratagelse af autorisation, jf. § 3 i lov om psykologer m.v., når den autoriserede psykolog ikke ønsker sagen afgjort ved dom.
- 3) Psykolognævnets afgørelse om midlertidig fratagelse af autorisation, jf. § 5 i lov om psykologer m.v.
- 4) Psykolognævnets afgørelse om fratagelse af autorisation, jf. § 7, stk. 2, i lov om psykologer m.v.
- 5) Dom eller kendelse, jf. § 79, stk. 1 eller 4, i straffeloven om frakendelse af retten til at udøve hverv som autoriseret psykolog, jf. § 11 a, stk. 3, i lov om psykologer m.v.
- 6) Psykolognævnets afgørelse om alvorlig kritik, jf. § 2 c, stk. 2, i lov om psykologer m.v.
- 7) Psykolognævnets afgørelse om skærpet tilsyn, jf. § 2 d i lov om psykologer m.v.
- 8) Psykolognævnets afgørelse om fagligt påbud, jf. § 2 e, stk. 1, i lov om psykologer m.v.

§ 5. Offentliggørelse af en afgørelse, dom eller kendelse, jf. § 3, skal ske umiddelbart efter, at afgørelsen er truffet, eller Psykolognævnet har modtaget meddelelse om dommen eller kendelsen, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. En dom, jf. § 3, nr. 1 og 5, offentliggøres først, når dommen er endelig ikke længere kan ankes uden tilladelse.

Stk. 3. En kendelse, jf. § 3, nr. 5, offentliggøres først, når kendelsen er endelig og ikke kan kæres uden tilladelse.

Stk. 4. En afgørelse, jf. § 3, nr. 2, 3, 4, 6, 7 eller 8, offentliggøres første hverdag efter, at afgørelsen er sendt til psykologen.

Stk. 5. En afgørelse, dom eller kendelse, som er offentliggjort, jf. § 3, nr. 1, 2, 3, 4 eller 5, forbliver offentlig, så længe afgørelsen, dommen eller kendelsen er gældende, dog højst i 5 år

Stk. 6. En afgørelse om alvorlig kritik eller fagligt påbud, som er offentliggjort, jf. § 3, nr. 6 eller 8, forbliver offentliggjort i 2 år regnet fra det tidspunkt, hvor afgørelsen er truffet.

Stk. 7. En afgørelse om skærpet tilsyn, som er offentliggjort, jf. § 3, nr. 7, forbliver offentliggjort indtil udløbet af den fastsatte periode for det skærpede tilsyn.

Stk. 8. Anmodning om genoptagelse af Psykolognævnets afgørelse, jf. § 3, nr. 2, 3, 4, 6, 7 eller 8, afbryder ikke offentliggørelsen.

Stk. 9. Hvis en afgørelse omfattet af § 3, nr. 2, 3, 4, 6, 7 eller 8, underkendes af retten, fjernes afgørelsen fra Psykolognævnets hjemmeside.

Stk. 10. Afgørelser, domme og kendelser, jf. § 3, fjernes fra Psykolognævnets hjemmeside, hvis Psykolognævnet bliver bekendt med, at den psykolog, som afgørelsen, dommen eller kendelsen vedrører, er afgået ved døden.